

jistým, čeho se odvolání domáhá. Žádá-li se změna rozsudku a není závažných pochybností o tom, jaká změna se míní, netřeba se pozastavovati nad tím, že změna není výslovně uvedena. V daném případě popírá žalovaný správnost podkladu žalobního návrhu a tedy i rozsudku v odpor vzatého, pročez jest jisto, že se domáhá změny rozsudku zamítnutím žaloby.

(Rozh. nejv. soudu ze dne 2. května 1905, č. 7.014.)

Dr. B.

Zruší-li II. stolice rozsudek pro zmatek a vrátí-li věc I. stolicí k novému projednání, aniž by právoplatnost rozhodnutí vyhradila, nepřipouští se dovolací rekurs do výroku II. stolice ani ohledně útrat.

V I. stolicí vynesžený kontumační rozsudek byl II. stolicí pro zmatečnost z důvodu § 477., č. 4. c. ř. s. zrušen a I. stolicí nařízeno, aby věc znovu projednala.

Útraty v I. stol. byly navzájem zrušeny, útraty odvolání odvolateli přiřknuty nebyly (§§ 40., 51. c. ř. s.), jelikož důvod zmatku nebyl zaviněn stranami.

Dovolací stížnost žalovaného výlučně do tohoto výroku o útratách podanou nejvyšší soud zamítnul

z d ů v o d u

toho, že rozhodnutí II. stolice neobsahuje doložky vyčkávací (§. 519., č. 3. c. ř. s.), tudíž rekurs dovolací vůbec jest nepřípustným.

(Rozh. z 26. července 1905, č. 11.433.)

B.

Odpor proti přikázání domněle již zapravených pohledávek berních a přírážek obecních odkázati sluší nikoliv na pořad právní, nýbrž na pořad správní. (§§ 35., 231. odst. 1. a 3. ex. ř.)

V exek. záležitosti firmy G. L. proti E. H. pro 187 K 3 h byl věřitel F. K. se svým odporem proti přikázání různých položek na daních a obecních přírážkách rozvrhovacím usnesením okr. soudu v Ž. na pořad právní poukázán.

Rekurs jeho byl II. stolicí zamítnut z těchto

d ů v o d ů :

Závisí-li rozhodnutí o odporu proti přiřknutí nějaké v rozvrhovém řízení přihlášené pohledávky na vyšetření a zjištění nějaké

sporné okolnosti — v případě tomto tvrzeného zaplacení přihlášených pohledávek — jest odpor dle §. 231. odst. 1. ex. ř. na pořad právní poukázati. Dle §. 231. odst. 3. ex. ř. dlužno ustanovení tohoto dle smyslu jeho použití i tehda, vyžaduje-li vyřízení odporu zavedení řízení u příslušného úřadu správního.

Názor, hájený v rekursu, že rozhodnutí otázky, zda pohledávka na daních placením pominula, výlučně úřadům správním jest vyhrazeno, nenalezá podpory ani v předpisech o působnosti úřadů okresních a krajských ve věcech berních v cís. nař. z 19. ledna 1853, č. 10. z. ř. obsažených, potažmo v pozdějších předpisech služby berní se týkajících, ani nelze ho odvozovati z ustanovení §. 6. zák. poplatkového, jelikož ustanovení toto, nehledě ani k tomu, že vztahuje se jen na poplatky, týče se rozhodování o povinnosti poplatkové, kteréž přirozeně z pořadu právního jest vyňato, zkoumání otázky však, zda příslušící poplatek byl zapraven, pořadem soudním nikterak není vyloučeno.

Dovolacímu rekursu finanční prokuratury nejv. soud vyhověl a F. K. s jeho odporem na pořad správní poukázal.

D ů v o d y :

Pro řešení otázky, zdali odpor proti erárem při jednání o rozvržení útržku účtované požadavce na daních, odůvodněný tvrzením, že byla zaplacena, patří na pořad právní či správní, má § 35. ex. ř. význam rozhodující.

Dle §. toho dlužno podati námítky proti nároku, opírajícímu se o některý z exekučních titulů v §. 1., č. 10. a 12. až 14. ex. ř. uvedených, u úřadu toho, od něhož dotyčný exekuční titul vyšel.

Předpokládají se dle 1. odst. §. 35. námítky, spočívající na skutečnostech, kterýmiž nárok, pro který exekuce byla povolena, zrušen neb zdržen byl.

Jest tudíž dle §. 35. ex. ř. učiněné námítce, že berní požadavka, pro kterou exekuce se vede, zaplacením uhasla, cesta právní uzavřena.

Nesmí-li v případě tomto soud o tom rozhodovati, zdali berní požadavka jest zapravena, či nic, platí to i v případě přítomném, ana skutková podstata jest totožnou.

Právem poukazuje dovolací rekurs na eventualitu, že při řešení otázky, zda daň toho neb onoho druhu za zapravenou považovati se má, právních předpisů správních užití dlužno.

(Rozh. z 8. března 1905, č. 2792.)

Bb.